

वीरः

वीर, इ तु क शौर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अद्मनापुरा०-आत्म०-अक्ष०-सैट् ।) इ, अवि-
वीरत । शौर्ष्यसुखमः । इति दुर्गादासः ।

वीरं, स्त्री, (अञ्जु + स्थायितश्चिवचोति ।)
उच्चा० १ । १२ । इत्यादिना रक् । अले-
वोभावः । वीर + अच् वा ।) श्रद्धा । गडुः ।
इति मेदिनी । रे, १७ । मरिचम् । पुष्कर-
नलम् । काञ्जिकम् । उशीरम् । आरूकम् ।
इति राजनिर्घण्टः । वीरशब्दो मेदिन्यां पय-
गोयनकारादौ ङीष्पि वीरघातोरन्तःस्यवका-
रादौ दृश्यादन लिखितः ।

वीरः, पुं, (वीरयतीति । वीर विक्रान्तौ + पचा-
द्यच् । यद्वा, विशिष्य ईरयति दूरीकरोति
श्रद्धन् । वि + ईर + इगुपधात् कः । यद्वा,
अजति क्षिपति श्रद्धन् । अञ्जु + स्थायितश्चोत्वा-
दिना रक् । अलेवोः ।) शौर्ष्यविश्रुतः । तत्प-
र्यायः । मूरः २ विक्रान्तः ३ । इत्थमरः । २। ७।
७७ । गलीरः ४ तरुणी ५ । इति जटाधरः ।
(यथा, महाभारते । १ । १११ । ४५ ।

“नगराजो लक्ष्मणो बुद्धिमानपि नृषिकः ।
निर्मिता यत्नया वीरास्तस्माद्दीरतरो भवान् ।”
यथा च ऋग्वेदे । १ । ११४ । ८ ।

“वीराभ्यां नो बभ्रामितो यधो-
हं विद्यन्तः सद्मि त्वा हवामहे ।”
“वीरान् वीक्रान्तात् ।” इति सायणः । पुत्रः ।
यथा, ऋग्वेदे । ५ । २० । ४ ।

“वीरैः स्वाम सधमादः ।”
“वीरैः पुत्रैश्च सधमादः सधमादानः स्वाम
तथा कुरु ।” इति तद्गाथे सायणः । ॥
पतिः । पुत्रश्च । यथा, मार्कण्डेये । ३५ । ३१ ।
“न चाक्षोष्णद्विर्षा वीरहीना तथा क्षियम् ।
यद्वाद्दुष्कृद्विष्णुवपादाभ्यां वि क्षिपेद्द्विः ।”
यथा च अवीरा निष्पत्सुता । इत्थमरदर्श-
नाश्च । ॥ दनायुदेवपुत्रः । यथा, महाभारते ।
१ । ६५ । ३३ ।

“दनायुवः पुनः पुत्राश्चत्वारोऽसुरपुत्रवाः ।
विचरो बलवीरौ च टनश्चैव महासुरः ।”)
जिनः । गडुः । इति हेमचन्द्रः । विष्णुः । यथा,
वीरोऽनन्तो धनञ्जयः । इति विष्णु सङ्ख्यनाम ।
श्रद्धाराज्यदरसान्तर्गतविशेषः । तत्पर्यायः ।
उत्तुवाहवर्द्धनः २ । इत्थमरः ।

“उत्तमप्रकृतिर्वीर उल्लाहस्याधिभावकः ।
महेन्द्रेणैवो हेमवर्षोऽयं समुदाहृतः ।”
उल्लाहं वर्द्धयति इति उल्लाहवर्द्धनः नन्वादि-
त्वादनः । दानधर्मयुद्धे चोवानपेक्षोत्पाद-
कारी रवो वीरः । वीरयन्तो अत्र वीरः । वीर
तद्गुण शौर्ष्यं च स्वीतयैव आद्यते इति सन्-
रसलक्ष्यं कटाक्षितम् । इति भरतः । ॥
तात्त्विकभावविशेषः । यथा,—
“तत्रैव त्रिविधो भावो दिव्यवीरपशुक्रमः ।
दिव्यवीरैकश्च प्रोक्तः सर्वविधिप्रदायकः ।”
इति ब्रह्मसंहिता ११ पटलः ।

वीरः

अपि च ।
“भावस्तु त्रिविधः प्रोक्तो दिव्यवीरपशुक्रमात् ।
गुरवश्च विधा चात्र तथैव मन्त्रदेवता ।”
इति तत्रैव ६ पटलः ।

अन्यत्र ।
“पशुभावं हि प्रथमे द्वितीये वीरभावकम् ।
तृतीये दिव्यभावश्च इति भावत्रयं क्रमात् ।
आदौ दृश्यमद्वेषेण पशुभावमथापि वा ।
मध्याङ्गे दृश्यमद्वेषेण वीरभावमुदाहृतम् ।
सायाङ्गे दृश्यमद्वेषेण तु दिव्यभावं शुभप्रदम् ।”
इति च तत्रैव ११ पटलः ।

अन्यत्र ।
“अन्वमात्रं पशुभावं सर्वबोद्धृशकां वधि ।
ततश्च वीरभावस्तु यावत् पश्चाद्यतो भवेत् ।
द्वितीयांशे वीरभावकृतौये दिव्यभावकः ।
एवं भावत्रयेणैव भावमैकं भवेत् प्रिये ।”
इति वामकेश्वरतन्त्रे ५१ पटलः ।

वीराचारविश्रुतः । यथा,—
“कुलाचाररतो वीरः कुलबन्धु मदा भवेत् ।
संविदासिवनं कुर्व्यात् खीमपानं महेश्वरि ।
सर्वथा कुरुते देवि वीरबोद्धृतमानसः ।
दिव्यस्तु देवता प्रायश्चन्द्यागुरुवेषणेः ।
रक्तचन्दनगन्धैश्च सुदिग्धो जात संशयः ।
भस्माङ्गधूसरो वीर उन्मत्तवद्विषेष्टितः ।
सुरापाण्यरतो निबन्धनपूजापरायणः ।
गरुडगन्ध महिषो मेघः शूकर एव च ।
शशकः शशकी गोधा खड्गो कुर्मो दृश-
स्तृताः ।

वानरश्च खरश्चैव गजान्मादिविहङ्गमाः ।
इत्यादिभिर्बन्धैर्दग्धिः पूजयेत् खेष्टदेवताम् ।
विह्वलनो भवेत् वीरो न वीरो मदापानतः ।
कलौ तु भारते वर्षे कौक्का भारतवासिनः ।
यद्दे यद्दे सुरा पीत्वा वन्धुभटा भवन्ति हि ।”
इत्युत्पत्तितन्त्रम् । ॥

कलौ तदाचारनिषेधो यथा,—
“दिव्यवीरमयो भावः कलौ नास्ति कदाचन ।
केवलं पशुभावेन मन्त्रविधिर्भवेन्नृश्याम् ।”
इति महानिर्वाणतन्त्रम् । ॥

तक्षुणीयः । बराहकन्दः । कृताकरङ्गः ।
करवीरः । अञ्जुनः । इति राजनिर्घण्टः ।
यज्ञाग्निः । इति वीरहाश्रवन्टीकायां भरतः ।
उत्तरः । सुभटः । इति मेदिनी ।

वीरः, जि, श्रेष्ठः । इति हेमचन्द्रः । (कर्मठः ।
यथा, ऋग्वेदे । ८ । २३ । १६ ।
“रमं धा वीरो अन्तं वीरं कञ्चवीतमर्तगः ।”
“वीरः कर्मैश्च समर्थः ।” इति तद्गाथे सायणः ।
यथा च । तत्रैव । ६ । २५ । १ ।
“कनौ वीराय सुख्य उज्जोकं
हाता वसु क्षुपते वीरये चित् ।”
“वीराय ब्रह्मादि कर्मैश्च दद्यात् ।” इति
तद्गाथे सायणः । प्रेरयिता । यथा, तत्रैव ।
६ । ६५ । ४ ।

वीरत

“इहा हि वो विधते रत्नमक्षीदा
वीराय दामुव उवाचः ।”

“वीराय प्रेरयित्वा ।” इति तद्गाथे सायणः ।)
वीरकः, पुं, (वीर एव । स्वार्थे कन् ।) करवीरः ।
इति राजनिर्घण्टः । (विक्रान्तः । समर्थः ।
यथा, ऋग्वेदे । ८ । २० । २ ।

“असौ य एवि वीरको यद्दं यद्दं विषाकश्रुत् ।”
“वीरको वीरः समर्थस्त्वम् ।” इति तद्गाथे
सायणः । अपहृष्टदेशविशेषवाची । यथा,
महाभारते । ८ । ४४ । ४२ ।

“कारस्करान् माहिसकान् कालिङ्गान् केरला-
क्षया ।
कर्कोटकान् वीरकाञ्च दुर्हर्माञ्च विवर्णयेत् ।”
चाक्षुषमन्वन्तरीयतुसन्वतमः । यथा, भाग-
वते । ८ । ५ । ८ ।

“सुनयस्त्रय वै राजन् हर्म्यसद्दीरकाद्यः ।”)
वीरजयनिका, स्त्री, (वीराणां जयनिकेव ।)
रथे वीराणां नृत्यम् । इति हेमचन्द्रः ।
वीरकं, स्त्री, उशीरलक्ष्यम् । तत्पर्यायः । वीरकम्
२ कटायनम् ३ । इति श्रुत्तरनामनी ।
वीरतरम् ४ । इत्थमरः । वीरभद्रम् ५ । इति
रुद्रः । (यथा, भागवते । १० । १२ । ५२ ।

“तमापतन्तं च नियुञ्ज तुङ्गयोः
दोर्भ्यां वकं कंससखं सतां गतिः ।
पश्यतुसु बाणेषु ददार जीजया
सुदावहो वीरश्चवहिवीकश्याम् ।”)

अपि च ।
“स्वादीरकं वीरतरं वीरश्च बहुमूलकम् ।
वीरकं पाचनं शीतं क्षाम्नं लघु तिक्तकम् ।
मधुरं च्वरशुदान्तिमेदजित् कफपित्तहृत् ।
लघ्वाक्षिविषवीर्यपङ्कजादृश्रगापहम् ।
वीरगन्ध तु मूलं स्यादुशीरमभयं तथा ।
अन्धगालश्च सेवश्च समगन्धिकमिष्यपि ।
उशीरं पाचनं शीतं क्षाम्नं लघु तिक्तकम् ।
मधुरं च्वरलक्षान्तिमदशुत् कफपित्तहृत् ।
लघ्वाक्षिविषवीर्यपङ्कजादृश्रगापहम् ।”
इति भाष्यप्रकाशः ।

(पुं, प्रजापतिविशेषः । यथा, महाभारते ।
१२ । ३४८ । ४१ ।

“सन्तुक्रमारादपि च वीरयो वै प्रजापतिः ।
क्षतादौ कुरुशार्ङ्गेण धर्ममेतदधीतवान् ।”
यथा च मात्स्ये । ४ । ४० ।

“वीरश्चात्मजायानु चसुर्मैशुमजीजनत् ।”)
वीरतरं, स्त्री, वीरकम् । इत्थमरः ।
वीरतरः, पुं, शरः । इति भूरिप्रयोगः । (जि,
सामर्थ्यवान् । यथा, ऋग्वेदे । ८ । २४ । १५ ।
“नक्षत्रं पुराचन चक्षु वीरतरस्तत् ।”
“वीरतरः सामर्थ्यवान् ।” इति तद्गाथे
सायणः । अयमनवीरितश्रयेण वीरः । वीर-
श्रेष्ठः । यथा, महाभारते । ४ । ५२ । १४ ।
“नरवभास्ते तु नरवर्मेभ
वीरा रथे वीरतरेभ भयाः ।”)